

í t é l e t e

[1] A **B.I.** LLC a Kereskedelmi és Hitelbank Rt.-nél vezetett bankszámlájáról 2002. július 29-én és 30-án, majd 2003. március 12-én mindösszesen 6.000.000 euró összegben teljesített átutalást az alperes bankszámlájára. Az átutalási megbízások adatai szerint az utalásokra a 63 kód megjelölése mellett hosszú lejáratú kölcsön jogcímén került sor.

[2] A **B.I.** LLC az alperessel szóban kötött kölcsönszerződést a 2015. december 30-án kelt - az alperes részére 2016. február 26-án

kézbesített - felmondással megszüntette és felszólította az alperest a folyósított kölcsönösszeg 15 napon belüli visszafizetésére.

- [3] A **K. A.** és társai ellen indult büntetőügyben meghozott jogerős ítélet (Fővárosi Törvényszék 12.B.794/2010/828., Fővárosi Ítéltábla 8.Bf.392/2016/113.) a **B.I.** LLC teljes vagyonára vagyonekbevezést rendelt el. A másodfokú bíróság 2017. március 22-i ítéletével az alperessel szemben mellőzte a vagyonekbevezés elrendelését, egyúttal a vonatkozásában elrendelt zár alá vételt feloldotta, amennyiben a pénzeszköz feletti rendelkezési jogot magának követelő személy, magánfél nem igazolja 60 napon belül követelése érvényesítésére polgári eljárás megindítását.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [4] A felperes a 2017. május 18-án benyújtott keresetében elsődlegesen kölcsön, másodlagosan tulajdonjogi igény, harmadlagosan jogalap nélküli gazdagodás visszatérítése címén kérte az alperes marasztalását 6.000.000 euró és járulékai megfizetésében.
- [5] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 6.000.000 Ft és annak 2016. március 13-tól kezdődő késedelmi kamata megfizetésére, a keresetet az ezt meghaladó kamatkövetelés tekintetében elutasította.
- [7] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.
- [8] A jogerős ítélet indokolása a fellebbezéssel érintett körben tartalmazta, hogy az elsőfokú bíróság az elsődleges kereseti kérelem elbírálásához kellően és a bizonyítás eredményének okszerű értékelésével állapította meg a tényállást, megalapozott a keresetnek helytadó döntése.
- [9] Rögzítette a másodfokú bíróság a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 6. §-ára, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 4. § (2) bekezdésére utalással, hogy a büntetőügyben hozott jogerős ítélethez, a benne alkalmazott büntetőjogi intézkedéshez kötve volt. A **B.I.** LLC teljes vagyonára elrendelt vagyonekbevezésnek [Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 74. §, 76. §] része volt a **B.I.** LLC által az alperes részére átutalt pénzösszeg, amelynek eredete, hogy a pénzösszeghez az egyéb érdekelt miként jutott, nem volt vizsgálható a perben. A vagyonekbevezés vagyonelem felett a rendelkezési jogot megszerezte [Btk. 75. § (3) bekezdés], a mellékbüntetés (helyesen: intézkedés) büntetőjogi jellegéből következően a felperes és a vagyonekbevezéssel érintett személy között közhatalmi jogviszony jött létre, anélkül hogy a felperes a

vagyonelkobzás elszenvedőjének kötelmi jogviszonyaiba belépett volna. A vagyonelkobzás a szerződéses pozícióban alanycserét, jogutódlást nem eredményezett, ugyanakkor megteremtette azt az anyagi jogi kapcsolatot, amely feljogosította a felperest a büntetőítélettel megszerzett követelés feletti rendelkezési jog gyakorlására. A felperes keresetösségi joggal bírt, jogosult volt a kereset tárgyává tett igény saját nevében és javára történő érvényesítésére a vagyonjogi perben.

- [10] Nem fogadta el az ítéltábla az alperes hivatkozását a követelés foglalására, illetve a követelés behajtására irányuló perindítás szükségességére. Rámutatott, hogy a vagyonelkobzás bírósági végrehajtás alá tartozott a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv.tv.) 323. §-a, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) XIII. fejezete, 210/E.-210/F. §-ai szerint, a Vht. szabályai azonban nem tartalmazzak külön előírást követelés mikénti végrehajtására. A Vht. 110.-113. §-ai betartásával a követelés behajtása iránt az rPp. 385. §-a szerint indítható végrehajtási per sajátja, hogy a követelés jogosultja az adós, a követelés a vagyonból nem kerül ki. A végrehajtást kérő az adós követelése érvényesítésére és a kötelezett közvetlen perlésére kap felhatalmazást, annak érdekében, hogy saját követelését kielégítse. Ettől különböző a vagyonelkobzás kedvezményezettjének jogállása: a felperes a jogerős mellékbüntetés (helyesen: intézkedés) elrendelésével a követelés jogosultjaként lép fel, arra kap jogot, hogy a követelést sajátjaként érvényesítse. A végrehajtás elrendeléséhez a felperesnek - a követelés érvényesítésére fennálló jogosultságán túl - végrehajtható bírói határozattal kell rendelkeznie, igényét ezért perben kellett érvényesítenie az alperessel szemben.
- [11] Az ítéltábla álláspontja szerint a felperes képviselőjében az MNV Zrt. az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 17. § (1) bekezdés e) pontja alapján jogszerűen lépett fel. A perbeli követelés nem tartozott a törvény hatálya alá a Vtv. 1. § (6a) bekezdése szerint, a per megindítása a felperes tulajdonosi joggyakorlásán alapult.
- [12] A felperes tartozott bizonyítani az rPp. 164. § (1) bekezdése szerint a követelés érvényes létrejöttét, a fizetési kötelezettség esedékessé válását, amellyel szemben az alperes úgy védekezhetett, mintha vele szemben a követelés eredeti jogosultja lépett volna fel. A felperes az elsődleges kereseti kérelem tekintetében bizonyítási kötelezettségének eleget tett, az alperes védekezése az elévülésre, a tartozás, illetve annak esedékessé válása hiányára alaptalan volt. A szabad bizonyítás elvéből is következően [rPp. 3. § (5) bekezdés] a **B.I.** LLC és az alperes jogviszonya tartalmának feltárásához megalapozottan értékelte az elsőfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék előtt 19.G.40.069/2016. ügyszámon folyamatban volt perben lefolytatott bizonyítás eredményét, a meghallgatott

tanúk vallomását, amelyre vonatkozó érdemi aggályait az alperes a jogorvoslati eljárásban elkésetten terjesztette elő. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 523. § (1) bekezdésében megadott fogalommeghatározásra is figyelemmel, a tanúbizonyítás eredményének okszerű értékelésével állapította meg az elsőfokú bíróság a tanúvallomások tartalma és az átutalásokon feltüntetett kód egybevetésével, hogy a **B.I. LLC** és az alperes között atipikus kölcsönjogviszony jött létre, a szerződő felek a kölcsön ügyleti kamatát, határidejét nem kötötték ki, a jogügylet ezért lényegében szívességi kölcsönügyletnek minősült. A tanúvallomások alapján ítéleti bizonyossággal a visszafizetés időpontja, a kikötött határidő egyértelműen nem volt megállapítható, nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra következtetett, hogy a kölcsön visszafizetését a 2015. december 30-i felmondás kézbesítése tette esedékessé. A másodfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek, hogy a felmondás az elsőfokú büntetőítéletet követően történt, mivel vagyonek Kobzásra nemcsak lejárt követelés tekintetében kerülhet sor. Leszögezte, hogy a felperes az elrendelt vagyonek Kobzással a büntetőügyben hozott jogerős döntésig esedékessé tett követelést szerzett meg, amelyet az rPtk. 324. § (1)-(2) bekezdése szerint elévülési időn belül érvényesített.

- [13] Rögzítette végül a másodfokú bíróság, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban a kölcsönszerződés felmondása érvénytelenségére konkrét érvénytelenségi ok megjelölése nélkül, az általánosság szintjén hivatkozott. Nyilatkozata ebben jelentkező hiányosságát a másodfokú eljárásban már nem pótolhatta az rPp. 235. § (1) bekezdésének tiltó szabálya miatt.

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

- [14] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte.
- [15] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Vtv. 1. § (2) bekezdés a) és e) pontjaiba, 1. § (2a) bekezdésébe, 1. § (5) bekezdésébe, 1. § (6a) bekezdésébe, 3. § (1) bekezdésébe, 17. § (1) bekezdésébe, valamint a keresetindításkor hatályos a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:405. § (2) bekezdésébe és a kormány tagjainak feladat és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 109. § (3) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [16] Kifejtette, hogy a Ptk. 3:405. § (2) bekezdése általános jelleggel határozza meg, hogy az államot polgári jogi jogviszonyokban az állami vagyon felügyeletéért felelős, vagyis a nemzeti fejlesztési miniszter képviseli. Ehhez képest a Vtv. 3. § (1) bekezdése, 17. § (1) bekezdés e) pontja kiegészítő jelleggel ad felhatalmazást az MNV Zrt. számára az állami vagyon feletti tulajdonosi joggyakorlásra, illetve az állam képviselétére az állam vagyonával kapcsolatos polgári jogi jogviszonyokban. További korlátozó szabályt tartalmaz a Vtv. 1. § (5) bekezdése, amely a vagyonek Kobzás útján állami

tulajdonba kerülő vagyont kizárja az MNV Zrt. által érvényesíthető tulajdonosi joggyakorlás, illetve polgári jogi képviselő köréből. A Vtv. 1. § (2a) és (6) bekezdése csak azon állami tulajdonú pénzügyi eszközökre ismeri el a törvény hatályát, amelyek köztartozások fejében állami tulajdonba kerülő vagyonnak minősülnek. A vagyonekbezással elrendelt követelés nem tekinthető köztartozás fejében állami tulajdonba került vagyonelemnek, nem tartozik a Vtv. hatálya alá, ezért az MNV Zrt.-t az állami tulajdonosi joggyakorlás keretében keresetindítási jog nem illette meg.

- [17] Állította, hogy az ügyben eljáró bíróságok az rPp. 206. § (1) bekezdésében, 163. § (1) bekezdésében, 164. § (1) bekezdésében írt rendelkezések megsértésével állapították meg a per tárgyává tett követelés jogcímét kölcsönben, illetve azt, hogy az igény nem évült el. Elmulasztották annak vizsgálatát is, hogy a kölcsönnyújtó társaság jelenleg is létező társaság-e, rendelkezik-e jogalanyisággal, a perben érvényesített követeléssel, továbbá hogy a fizetési felszólítás ténylegesen a kölcsönnyújtó társaságtól származott-e, azt szabályszerűen, törvényes képviselője útján írta-e alá. A visszterhesség vélelme [rPtk. 201. § (1) bekezdés] alapján kifejtette, hogy az egymással kapcsolt vállalkozási viszonyban nem levő alperes és a **B.I.** LLC között annak ténye, hogy az utalások tekintetében kamat, fedezet kikötésre nem került, nem a kölcsön ingyenes, avagy szívességi jellegét támasztotta alá, hanem azt, hogy az utalások alapjául szolgáló jogügylet a kölcsöntől eltérő jogcímet jelentett. Álláspontja szerint a kölcsönügylet megállapítása ellen szól, hogy a kölcsön jogcíme egyedül az átutalási megbízás közlemény rovatában feltüntetett kód utalt, illetve hogy a perbeli összeg nagyságrendje mellett a felek nem kötöttek írásban szerződést. Megjegyezte, hogy a vagyonekbezást elrendelő ítéletek a perbeli követelést nem nevesítették, a határozatokból nem lehet következtetni a követelés lényeges tulajdonságaira. A perben a felperesnek kellett bizonyítania a szóbeli megállapodásra alapított keresete szerint a megállapodás tartalmát, amelyet a kölcsönnyújtó társaság törvényes képviselőjének személyes meghallgatásával, képviselői jogának igazolásával, a társaság eredeti üzleti könyvei, iratai szolgáltatásával teljesíthetett.
- [18] Kiemelte, hogy a kölcsönszerződés felmondása a **B.I.** LLC részéről az elsőfokú büntetőítélet után történt. A **B.I.** LLC teljes, addig bűnügyi zárlat alatt álló vagyonára a vagyonekbezással elrendelése megelőzte a kölcsönnyújtó társaság intézkedését. Mindez azt jelenti álláspontja szerint, hogy a **B.I.** LLC rendelkezési jog nélkül érvényesítette követelését az alperessel szemben. Megjegyezte, hogy a vagyonekbezással kapcsolatos elsőfokú ítéleti rendelkezéssel szemben fellebbezés nem került benyújtásra. Megítélése szerint a **B.I.** LLC a gazdasági észszerűség szabályaival ellentétesen járt el, érdekeltsége a követelés más javára történő behajtása tekintetében nem állapítható meg. Eljárása arra mutat, hogy a kölcsönszerződés

felmondása, a fizetési felszólítás valójában nem a kölcsönnyújtó társaságtól származott.

- [19] Hivatkozott arra is, hogy az egyes átutalások közlemény rovatában feltüntetett kód hosszú lejáratú, tehát éven túli kölcsön jelzésének felelt meg. A 2002-ben nyújtott kölcsön legkorábban 2003-ban lejárhatott, az elévülés 2008-ban bekövetkezett. A fizetési felszólítás idejére a követelés elévült, akkor is, ha a futamidő meghaladta a nyolc évet. A felperes az e körben rá háruló bizonyítási kötelezettség mellett csak tényállítást tett. A kölcsön futamidejét a felek - annak ellenére, hogy az lényeges szerződési feltétel - nem tisztázták.
- [20] 2019. július 1-jén felülvizsgálati kérelmét kiegészítette és hivatkozott a joghatóság hiányára, ez okból a per megszüntetésének szükségességére [rPp. 157/A. § (1) bekezdés b) pont], illetve az ügyben eljáró bíróságok részéről az indokolási kötelezettség megsértésére [rPp. 221. § (1) bekezdés], továbbá arra, hogy a **B.I. LLC** fizetési felszólítása képviseleti joggal nem rendelkező személytől (álgépviselő), nyilatkozata jóváhagyás hiányában nem vált ki joghatást [Ptk. 6:14. § (1) bekezdés].
- [21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján, a felülvizsgálati ügy tárgyalásán fenntartott, azaz a 2019. április 18-án előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [23] Előrebocsátja a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban, hogy a felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, nem a jogerősen lezárt per folytatása. A felülvizsgálati eljárás tárgya a felülvizsgálni kért jogerős ítélet [rPp. 270. § (2) bekezdés], ebből következően a felülvizsgálati kérelemnek - az rPp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalommal - a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben kell érvelést tartalmaznia. A Kúria a felülbírálati jogkörét - három kivételtől eltekintve - a felülvizsgálati kérelem korlátján belül, az abban megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával gyakorolhatja. A felülvizsgálati kérelem kötelező, egymással szoros perjogi és logikai kapcsolatban álló tartalmi elemei - funkciójukból fakadóan - meghatározzák egyben a felülvizsgálati eljárás tartalmi és jogi kereteit is. A jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek - az előterjesztésére biztosított határidőn belül - valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényes tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogszabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogszabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogszabálysértésre alapított

felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogszabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet - vonatkozó részében - a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálatot kérő fél kiegészítő nyilatkozatával, és a hiánytalan felülvizsgálati kérelem sem egészíthető ki a benyújtására szabott határidő után újabb jogi hivatkozással [rPp. 275. § (2) bekezdés, 272. § (2) bekezdés, 1/2016. (II.15.) PK vélemény].

- [24] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel nem vizsgálta érdemben a Kúria a felülvizsgálati kérelem 2019. július 1-jén előterjesztett - a felülvizsgálati kérelem benyújtására szolgáló határidőn túl - kiegészített hivatkozását az indokolási kötelezettség megsértésére [rPp. 221. § (1) bekezdés], valamint a **B.I.** LLC fizetési felszólítása tekintetében az álképviselőt szabályára [Ptk. 6:14. § (1) bekezdés].
- [25] Hivatalból vizsgálta a Kúria az rPp. 275. § (2) bekezdésében foglalt kivételszabály alkalmazásával, hogy fennállt-e az ügyben a per megszüntetésének oka a joghatóságra vonatkozó perelőfeltétel hiányában [rPp. 158. § (1) bekezdés, 157. § a) pont, 130. § (1) bekezdés a) pont, 157/A. §].
- [26] A per tárgyánál fogva a magyar bíróság joghatósága az ügyben nem volt kizárt, más tagállam bírósága nem rendelkezett kizárólagos joghatósággal a kereset elbírálására, a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 1215/2012/EU rendelet 24. cikke szerint. Ebből következően a per megszüntetésének az rPp. 130. § (1) bekezdés a) pontján keresztül nem volt helye az rPp. 158. § (1) bekezdése alapján.
- [27] Más tagállami bíróság kizárólagos, illetve a magyar bíróság kizárt joghatósága hiányában megalapozta az ügyben eljáró bíróságok joghatóságát, hogy az alperes a 2018. február 6-i elsőfokú tárgyaláson perbe bocsátkozott, egyúttal nyilatkozott arról is, hogy joghatósági kifogását a továbbiakban nem tartja fenn. Az alperesi perbebocsátkozás előzőekben ismertetett eljárásjogi hatását az 1215/2012/EU rendelet is elismeri a 26. cikk (1) bekezdésében.
- [28] Az ügy érdemét tekintve megállapította a Kúria, hogy a büntetőügyben hozott jogerős ítélet a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 160. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával a vagyonekbezárt jogosultjaként speciális perindítási út betartását követelte meg a felperestől az ítélettel feloldott zár alá vételhez kapcsolódóan. A felperes ahhoz, hogy az alperes bankszámlája tekintetében korábban elrendelt büntetői zárlat joghatását fenntartsa, a jogerős büntetőítélet rendelkezése és a Be. hivatkozott szabálya szerint - hatvan napon belül - polgári perben kellett érvényesítse a vagyonekbezártal hozzá került követelést az alperessel szemben, ahogy arra keresetlevelében maga

is utalt. A vagyonelkobzásnak a Vht. hatálya alá vont általános rendjétől eltérően, peres eljárásra terelt speciális igényérvényesítési útra az MNV Zrt. általános képviseleti joga vonatkozott a Vtv. 3. § (1) bekezdése, 17. § (1) bekezdés e) pontja alapján [rPp. 49. § (2), (3) bekezdés].

- [29] Megalapozatlan volt a felülvizsgálati kérelem az eljárási szabálysértésekre alapított részében is [rPp. 163. § (1) bekezdés, 164. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés], amelynek keretében az alperes lényegében a bíróságok bizonyítékértékelő tevékenységét támadta az ügyben releváns tényállási elemek mentén.
- [30] Leszögezi a Kúria, hogy felülvizsgálati eljárásban - rendkívüli perorvoslati jellege miatt - nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt, ha a tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelése eredményeként lehetséges volt, nem volt kizárt adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, amennyiben a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH2013.119., BH2006.403).
- [31] A felülvizsgálati kérelemben foglalt hivatkozással szemben, a támadott ítéletnek nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. Az ügyben eljáró bíróságok a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének egybevetésével, jogszabálysértés nélkül következtettek a kereseti igény alapjául megjelölt jogügylet tárgyára, a kikötött szolgáltatás, ellenszolgáltatás tartalmára, a hosszú lejáratú kölcsönként teljesített átutalások alapján az alperes visszafizetési kötelezettsége esedékessé tételére a szerződés felmondásával, ebből következően a kereseti igény elévülési időn belüli érvényesítésére.
- [32] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [33] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján az alperes köteles megfizetni a felperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj áfával növelt összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység

mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, 4/A. § (1) bekezdése szerint határozta meg.

- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. július 2.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: